

Ludzie nauki otaczani są w Polsce szacunkiem i opieką mas ludowych

Przemówienie tow. Premiera J. Cyrankiewicza na uroczystości wręczenia Nagród Naukowych

Jak już podawaliśmy pokrótce, w dniu 17 bm. w ramach posiedzenia plenarnego Komisji Głównej do Spraw Nauki i Szkół Wyższych, odbyło się w sali Rady Państwa uroczyste wręczenie państwowych nagród, przyznanych przez Komitet Ministrów do Spraw Kultury za osiągnięcia w dziedzinie nauki i techniki. Wręczenia nagród dokonał tow. Premier Cyrankiewicz.

Przed aktem wręczenia nagród zabrał głos Premier Cyrankiewicz:

Chciałem w imieniu Rządu najserdeczniej powitać obywateli, laureatów państwowej nagrody naukowej — i zebrań równocześnie na swoje posiedzenie członków Rady Głównej Szkół Wyższych.

Ta równocześnie zebrania ma swoje znaczenie. Uważamy, że podnoszenie na wyższy poziom organizacyjnego stanu nauki i metod pracy naukowej, w szczególności zespołów metod, planowanie badań naukowych i dalsze zorganizowanie form włączania nauki z praktyką, co jest między innymi zadaniem Rady Głównej — sprzyjać będzie podnoszeniu poziomu nauki, sprzyjać będzie nowym osiągnięciom nauki.

Równocześnie wybitni uczeni — laureaci nagrody państwowej — dużo i konkretnie mogą powiedzieć, jakie warunki, jakie formy organizacyjne, jakie metody pracy są potrzebne dla osiągnięcia jak najlepszych i możliwie szybkich wyników naukowych.

Dlatego jest to zebranie wspólne. Wagi temu zebraniu dodaje fakt, że zbieramy się u progu 6-letniego planu budowy fundamentów socjalizmu w Polsce.

Zdaje się, że dziś już nie ma nikogo, kto by miał wątpliwości co do roli i obowiązków nauki polskiej w planie 6-letnim, czyli co do roli i obowiązków nauki wobec narodu.

Powstaje więc pytanie, w jakim stopniu nauka polska przygotowana jest zarówno ideologicznie, jak i organizacyjnie do wykonania tych obowiązków?

Wydać nam się, że stopień przygotowania do tych zadań nie jest określony stopniem odbudowy i przebudowy nauki polskiej w poszczególnych dziedzinach w okresie dotychczasowym i tym, czy w bliższej lub dalszej perspektywie można w poszczególnych dziedzinach nauki oczekiwać przełomu — zwłaszcza w tych dziedzinach, które są zapóźnione.

Pod tym względem jednak niektóre dziedziny naszych nauk w szczególności technicznych — mają poważne osiągnięcia i dostrzegają, że wykonanie zadań postawionych przez Państwo.

Ci wszyscy uczeni, którzy chcą iść i idą z życiem, którzy idą razem z masami ludowymi — widzą w codziennej współpracy, jakim szacunkiem otaczana jest nauka i ludzie nauki przez masy ludowe, przez robotników.

Jakże inny jest stosunek mas ludowych, a w szczególności klasy robotniczej, do nauki i ludzi nauki — od dawnego w Polsce i panującego jeszcze na Zachodzie stosunku kapitalistycznych społeczeństw do nauki i ludzi nauki, ocenianych jedynie pod kątem ich interesów, a nie tak jak dziś z punktu widzenia interesów ogólnonaukowych.

Ta istotna, zasadnicza zmiana, jaka w związku z całokształtem przeobrażeń społecznych w Polsce nastąpiła w stosunku do nauki — traktowanej dziś jako współwzrostu socjalizmu — a więc współwzrostu rozwoju, postępu całego narodu — ta zmiana zostaje coraz głębiej odczuwana przez ludzi nauki.

Zrozumienie tych przeobrażeń spowoduje szybszy i pełniejszy proces dalszego włączania się nauki w narodowe budownictwo.

Proces przeobrażeń treści nauk humanistycznych, najbardziej obciążonych naciekami reakcyjnej ideologii, jest znacznie powolniejszy.

Ocenę tego stanu rzeczy jest zresztą także stosunkowo niska ilość nagród i wyróżnień, na jakie zasługują ta dziedzina.

Świadczy to o konieczności podjęcia zdecydowanej ofensywy ideologicznej, walki z zastojem w tych dziedzinach, ze skostnieniem metodologicznym, z rutyną, ze wstecznością teorii, z obskurantyzmem — walki o najwyższy, godny postępowy tryb życia, godny poziomu nauki polskiej, poprzez gruntowne poznanie przez uczonego polskiego teorii materializmu dialektycznego i historycznego, poprzez stosowanie jej w dziedzinie własnych badań naukowych — poprzez przypięcie tak owoce roz poczętego procesu zaznajamiania się z dorobkiem nauki radzieckiej.

Poważne zadania stoją więc przed polską nauką.

Należy do nich zwalczanie wypływającego m. in. z kompleksu niższości wobec rzekomej wyższości nauki zachodniej, k o s m o p o l i t y z m u — po to, aby poprzez przyswojenie sobie radzieckiego, z socjalistycznego budownictwa wynikającego dorobku metodologicznego, organizacyjnego i naukowego — móc wysoko podnieść standard polskiej nauki i uczynić z niej motor rozwoju polskiego narodu w planie 6-letnim, uczynić z niej cenny i dumny wkład do międzynarodowego socjalistycznego dorobku nauki, która wspiera się obozu pokoju i postępu — czyli buduje przyszłość.

Składając na progu planu 6-letniego te życzenia obywatelom reprezentującym tutaj polską naukę — wyrażam w imieniu Rządu najgłębsze przekonanie, że zwiększony wysiłek organizacyjny, ideologiczny i naukowy niewątpliwie sprawi, że nauka polska, wytyczając sobie na majowym odbędzie się Kongresie Nauki dumne zadania, w planie 6-letnim, nadrobi opóźnienia, zbuduje fundamenty socjalistycznej nauki i razem z masami ludowymi, w najbliższej z nimi łączności — budować będzie w Polsce socjalistyczny ustrój.

Życząc wszystkim ludziom postępu i nauki, aby szereg uczonych, godnych nagród i wyróżnień, rosły ku chwale polskiej nauki, ku sile i chwale Polski Ludowej w służbie pokoju i postępu.

Z kolei nastąpił akt wręczenia nagród, które otrzymali:

I NAGRODE:

Inż. R. Cebertowicz, prof. Politechniki Gdańskiej — za opracowanie metody umacniania gruntu na drodze elektroosmotycznej, dr J. Dembowski, prof. UL, dyrektor Instytutu Biologii Doświadczalnej im. Nenckiego — za całokształt działalności naukowej, inż. T. Hobler — za wynalazki i patenty z dziedziny produkcji związków azotowych, dr inż. T. M. Huber, prof. Politechniki Gdańskiej — za całokształt działalności, dr R. Kozłowski, prof. Uniw. Warszawskiego — za dzieło „Graptolity i parę nowych grup zwierzęcych trzeciorzędu polskiego” dr inż. A. Krupkowski, prof. Akademii Górniczo-Hutniczej — za całokształt prac w dziedzinie metalurgii, dr B. Nowakowski, rektor Akademii Lekarskiej w Bydgoszczy — za całokształt prac w dziedzinie higieny pracy i medycyny pracy, dr W. Sierpiński, prof. Uniw. Warszawskiego — za całokształt prac w dziedzinie botaniki i paleobotaniki, dr inż. F. K. Szlagowski, prof. Politechniki Warszawskiej — za opracowanie szeregu projektów wielkich mostów (mostu średnicowego i ślasko-dąbrowskiego), dr inż. T. Urbanowski, prof. Politechniki Warsz. — za opracowanie w skali laboratoryjnej, politechnicznej i przemysłowej produkcji garbników syntetycznych z odpadków surowców krajowych oraz nagrodę specjalną — inż. S. Bartoszewicz — za

opracowanie nowej techniki wyrobów ceramicznych budowlanych.

II NAGRODE:

dr K. Borsuk, prof. Uniw. Warsz. — za całokształt pracy; dr J. Konorski, prof. UL — za całokształt prac z dziedziny neurofizjologii i biopsychologii; dr J. Kovats — za opracowanie nowej metody fermentacyjnego otrzymywania butanolu, acetonu i kwasu cytrynowego z melasy; dr K. Kuratowski, prof. U. Warsz. — za całokształt pracy; dr S. Mazur, prof. Uniw. Warsz. — za całokształt pracy; dr inż. W. Nowacki, prof. Pol. Gdańskiej — za działalność naukową w dziedzinie elastomechaniki; dr Pałuch, prof. UL — za prace w dziedzinie higieny pracy; inż. W. Szymański, prof. Pol. Warsz. — za opracowanie szeregu nowoczesnych konstrukcji obrabiarkowych.

II nagrodę otrzymali poza tym zespoły: zespół: prof. M. Debiński, inż. Z. Grzonkowski, inż. Z. Okołow, inż. Z. Ryteł, prof. inż. Jan Werner, prof. inż. Jerzy Werner, inż. A. Rummel — za opracowanie konstrukcyjne pierwszego polskiego samochodu ciężarowego.

Zespół: dr M. Jeżewski, prof. Akad. Górniczo-Hutniczej; dr inż. L. Szklarowski, prof. Akad. Górniczo-Hutniczej — za opracowanie metody elektromagnetycznego sprawdzania lin stalowych oraz zespół — inż. T. Kosowski, inż. R. Sobolski — za konstrukcyjne, fabrykacyjne i przemysłowe opracowanie dźwigów portowych.

Nadto wyróżnienia za nowatorskie prace w niektórych dziedzinach nauk humanistycznych otrzymali: dr N. Assorodobraj, prof. UL — za studia poświęcone sprawie klasy robotniczej, dr M. Dłuska, prof. UL za prace w dziedzinie teorii wiersza polskiego, dr S. Kieniewicz, prof. U. Warsz. — za studia nad początkami państwa polskiego, dr G. Labuda, doc. U. Pol. — za badania z dziedziny historii polskiej, dr A. Schaff, prof. U. Warsz. — za całokształt prac naukowych.

Wysokość każdej z nagród wynosi od 800.000 do 500.000 złotych.

Po akcie wręczenia nagród zabrał głos w imieniu odznaczonych prof. R. Kozłowski i inż. Z. Okołow, zapowiadając o ich niezłomnej woli oddania całej wiedzy i pracy na usługi Polski Ludowej, kroczącej ku socjalizmowi.

Dyplomaci — organizatorzy szpiegostwa i sabotażu

Agentka Mocha — Bassaler — demaskuje dyplomatów francuskich na procesie wrocławskim

Wrocław (PAP). W drugim dniu procesu wywiadu francuskiego przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu oskarżona Yvonne Bassaler zdemaskowała podwójny charakter działalności dyplomatów francuskich w Polsce. Oskarżona wskazała, że „nieoficjalna” czynność francuskiej służby dyplomatycznej i konsularnej w Polsce było szpiegostwo, uprawiane pod osłoną przywilejów eksterytorialności.

Również i b. członek nielegalnej organizacji WIN, Jan Kubisiak ujawnił szczegóły swej działalności w służbie francuskiego wywiadu w Polsce.

Pierwszy zeznał w drugim dniu rozprawy osk. Jan Kubisiak, który przyniósł w całej rozciągłości do winy i szczegółowo wyjaśnił swą działalność szpiegowską na terenie województwa wrocławskiego, krakowskiego i śląsko-dąbrowskiego. Oskarżony podał, że kontakt z wywiadem francuskim na terenie Polski nawiązał za pośrednictwem Józefa Stalina, który polecił mu sporządzenie planów pewnego lotniska, a następnie rozpracowanie obiektów wojskowych i przemysłowych na terenie Wrocławia. Materiały dostarczane przez Kubisiaka, jak szkielety, wykazy, spisy itp., Józef Staliński chołwał do swej kasy pancernej, a następnie wysyłał do ambasady francuskiej w Warszawie. Oskarżony zeznał, że dla wykonania swych zadań szpiegowskich wyjeżdżał często do teren.

Po półgodzinnej rozprawie przy drzwiach zamkniętych, Sąd wezwał do składania zeznań 29-letnią Yvonne Bassaler, która zeznawała w języku francuskim ze spokojem i opowiadaniem. Odpowiedziała ona: „Odpowiedzi na pewne pytania, które jak się wydaje — uważała za tajemnicę służbową agenta wywiadu.

Zapytana następnie, czy przyznała się do winy, Yvonne Bassaler odповіdziała: „Tak jest”.

Stwierdziła ona, że do Polski wysłana została przez francuską służbę wywiadu, ale uchyliła się od odpowiedzi na pytanie, jak się konkretnie nazywała ta instytucja oraz jakiemu podlegała ministerstwu. „W Polsce — mówi Bassaler — zostałam sekretarką Józefa Stalińskiego, szefa wywiadu francuskiego na terenie Dolnego Śląska, do którego skierował mnie zastępca attaché wojskowego ambasady francuskiej w Warszawie, major Humm”.

Przew.: Jakże było nieoficjalne stanowisko majora Humm?

Bassaler: Był on szefem wywiadu francuskiego na całą Polskę.

Przew.: Czy attaché wojskowy ambasady francuskiej w Warszawie gen. Tessier zdecydował o wysłaniu oskarżonej do Polski?

Bassaler: On znał tych oficerów, od których to zależało.

Yvonne Bassaler zeznała następnie, że zostawiła sekretarką konsula francuskiego we Wrocławiu, pobierała stąd wynagrodzenie miesięczne w wysokości 90 tys. zł.

Przewodniczący: Od kogo oskarżona otrzymywała to wynagrodzenie?

Bassaler: Od majora Humm.

Przewodniczący: A kto był zwierzchnikiem oskarżonej?

Bassaler: Konsul Monge.

Yvonne Bassaler mówi dalej, że po powrocie z urlopu spędzonego we Francji w r. 1947, nie zastała już Józefa Stalińskiego we Wrocławiu. Został on jej tylko listowne polecenie „zapiekowania się naszymi przyjaciółmi”. Bassaler wyjaśnia, że „Józef Staliński chodziło o podwyższenie wynagrodzenia dla Jana i Marii Kubisiaków”.

Przewodniczący: Przecież w owym czasie Jan Kubisiak nie był zatrudniony w konsulacie?

Bassaler: Tak, ale to było wynagrodzenie za jego informację.

Przewodniczący: Jaki pseudonim miał Kubisiak w wywiadzie?

Bassaler: „V 2”.

Przewodniczący: A Józef Staliński?

Bassaler: „V 1”.

Przewodniczący: Czy litera „V” miała jakieś specjalne znaczenie?

Bassaler: Tak jest, to był szef dla całego okręgu szpiegowskiego.

Przewodniczący: Czy szef „ABR” oznaczał w wywiadzie francuskim pewne osoby czy też okręgi?

Oskarżona Bassaler uchyliła się od odpowiedzi na to pytanie. W związku z oświadczeniem oskarżonej, że Humm kazał jej zastąpić Józefa Stalińskiego, przewodniczący zapytał Yvonne Bassaler, na czym zastępstwo to miało polegać.

Bassaler zeznała, że chodziło tu o

Droga Stalina

Podajemy fragment wspomnień Aleksandra Haueryka z nacyjnej katonii Berez, drukowanych w tygodniku „Odrodzenie”.

Już zieleniły się plaskie pola naszej Berez, i po każdym deszczu wypelzały z ziemi miliony dżdżownic.

Już odebrano nam płaszcze.

Już zniknął wilecy apetyt wiecznie marznącego organizmu, i podczas obiadu nikt nie podstawił miski, aby otrzymać resztki porcji chorego towarzysza.

Tortura głodu i głodu ustąpiła miejsca torturze upału i pragnienia.

Karcer Berez był teraz stale przepelniony. Nie dlatego, iżby zwiększyła się liczba wykradzień, lecz po prostu dlatego, że teraz można było na długie pakować tam ludzi, zimą zaś, człowiek zamarzałby tam na śmierć.

Karcer Berez: osiem deków kamiennych wórów pola, osiem celek, ogrodzonych drutem kolczastym, osiem grobów bez jednego promienia światła.

Karcer Berez: wrzucono tam wóptubranego człowieka na dni siedem. Dawano dwie osoby małeńki kawałek chleba i, aby nie pozwolił człowiekowi zasnąć, dozorca dniem i nocą stukali butami co godzinę do drzwi i trzeba się było odzywać: „Jestem!” Najlepsi ludzie na trzeci — czwarty dzień zaczęli podlegać halucynacjom. A po siedmiu dniach wychodzili obrosnięci szeszczyną, z zapadniętymi szarymi policzkami, chwycię się na nogach, lekając się spojrzeć na słońce oczami, nawykłymi do ciemności.

Albo „Droga Stalina”. Była to droga prowadząca przez pole bereskie do karceru i łaźni, droga kolorowa, zrobiona z ulamków cegły, ubita wałem, ciągniętym przez arezantów i ich ciałami. Latem kaci Berez wpadli na pomysł, by zmuszać ludzi do chodzenia obnażonymi kolanami po tej drodze. Ostre odłamki cegiel raniły ciało i czerwona droga jeszcze bardziej czerwieniła tam, gdzie znaczyła ją krew. Policjanci, wśród sztychliście śmiechu, drogę tę nazywali „Drogą Stalina”. Berezycy przyjęli tę nazwę. Wiedzieli, że droga Stalina twarda jest i ostra. I ta, którą on sam przeszedł, i ta, którą kroczył mas proletariatu całego świata. Ale wiedzieli też, że ta droga prowadzi ludność do szczęścia. I więźniowie Berez byli dumni, że oprawcy drogi ich cierpię i ich walki nazwali drogą Stalina, podkreślając tym wielkość owej drogi i podsycając wiarę w moc wytrwania skazańców.

Odrzucenie próby Trajco Kostowa

Spóźniona skrucha i przyznanie się do winy — nie uchroniły zdrajcy i szpiega od słusznej kary

*SOFIA (PAP). Skazany przez Sąd Najwyższy Bułgarskiej Republiki Ludowej na karę śmierci zdrajca stanu i szpieg — Trajco Kostow — skierował do prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Bułgarskiej Republiki Ludowej prośbę o ulaskawienie, w której pisał:

„Przyznaję się do winy w całej rozciągłości i potwierdzam wszystkie swe zeznania, które złożyłem w toku śledztwa. Zrozumiałam niesłusność mego postępowania na rozprawie przed Sądem Najwyższym, które mogłoby przynieść szkodę Bułgarskiej Republice Ludowej i wyrażam szczerzy żal z powodu swego postępowania, które było wynikiem wysokiego stanu napięcia nerwowego i przejawem chorobliwej ambicji intelektualnej. Wyrażając żal i skruchę w związku z dokonaniem przeze mnie, jako wicepremiera i przewodniczącego komitetu do spraw ekonomicznych i finansowych, — postępstwa, godzącymi w dobro Bułgarii oraz w jej przyjaźne stosunki z ZSRR i krajami demokracji ludowej — proszę, o ile to jest możliwe, o uchylenie wyroku śmierci i zamiast wymierzonej mi kary na dożywotnie więzienie.

Wyroku Sądu Najwyższego uważam za absolutnie słuszny i odpowiadający interesom pokojowego rozwoju Bułgarii, interesom walki przeciwko imperializmowi anglo-amerykańskiemu i zakusom jego agentów — Tito i jego klki, zdrajców socjalizmu — przeciwko terytorialnej integralności i suwerenności Bułgarii. Uważam, że za wspaniałomyślność, którą by okazało w stosunku do mnie prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego, mogłbym odwdziżyć się w ten sposób, że poświęciłbym całą resztę swego życia na naprawieniu szkód, wyrządzonych przeze mnie narodowi bułgarskiemu

i pracy na rzecz wielkiej sprawy budowania socjalizmu w naszym kraju pod przewodnictwem Bułgarskiej Partii Komunistycznej.

Trajco Kostow”.
SOFIA (PAP). Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego na posiedzeniu w dniu 16 bm. postanowiło:

Prośbę Trajco Kostowa o ulaskawienie odrzucić z braku motywów, przemawiających za złagodzeniem kary.

Wyroku w stosunku do zdrajcy stanu i szpiega Trajco Kostowa wykonano został w piątek, 16 grudnia 1949 roku.

Imię Józefa Stalina

na ustach setek milionów ludzi

(Dokończenie ze str. 1)

kich zwycięstw socjalizmu. Wódz i Naucejcel międzynarodowej klasy robotniczej i mas pracujących całego świata.

Masy pracujące naszej ojczyzny i całego świata przygotowują się do obchodu 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, jako do wielkiego święta całej postępowej ludzkości.

Józef Stalin przyjaciel i współbojownik Włodzimierza Lenina — czy tamy w części końcowej — jest Wielkim Kontynuatorem jego dzieła.

Stalin — to Lenin dnia dzisiejszego, mówi się u nas w Partii i w narodzie.

Całe życie Stalina, jego ofiarna służba dla ludu jest wielkim, pełnym natchnienia przykładem dla każdego komunisty, dla wszystkich bojowników o prawa klasy robotniczej, o komunizm.

Imię Towarzysza Stalina jest najdroższym imieniem dla naszego narodu, dla setek milionów pracujących całej kuli ziemskiej.

Stalin — to świetlana nadzieja wszystkich pracujących i uciskanych.

Stalin — to sztandar walki o szczęśliwą przyszłość całej ludzkości.

Francja

Pisarka Marie Anne Comnene w takich oto słowach wyraża swą miłość do Józefa Stalina: „Jesteście wielką nadzieją tych wszystkich,

którzy wierzą, że wygracie pokój, tak jak wygraliście wojnę”.

W złote księgi znajdują się również nadesłane z całego kraju deklaracje, listy, fotografie, rysunki i dokumenty.

Albania

Dzienniki albańskie publikują w dalszym ciągu setki listów, skierowanych do Józefa Stalina przez robotników, chłopów, żołnierzy, dzieł poległych bojowników o wolność Albanii z życzeniami dla Dostojnego Solenizanta.

W całym kraju odbywają się uroczyste akademie, zebrania, masówki i wiele, poświęcone życiu i działalności Józefa Stalina.

W dniu 21 grudnia w wielu miastach odbędą się uroczystości odsłonięcia pomników wzniesionych w dowód wdzięczności Józefowi Stalinowi.

Rumunia

W całym kraju odbywają się liczne wiece i akademie z udziałem milionowych rzesz obywateli rumuńskich, poświęcone zbliżającemu się jubileuszowi.

Grecja

Jak donosi radio Wolnej Grecji, komitet redakcyjny Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Grecji, oddał do druku w języku greckim w 8.000 egzemplarzach biografię Wielkiego Wódza proletariatu międzynarodowego.

Robotnicy piszą do Towarzysza Stalina

Wyteżona praca pocztowców łódzkich

Masowa akcja wysyłania listów do Tow. Stalina w 70 rocznicę Jego urodzin, zatacza coraz szersze kregi.

Z fabryk, biur i urzędów, ze szkół, ślą ludzie pracy, młodzież szkolna, dziesiątki, setki i tysiące pocztówek i listów. Każdy pragnie przecież żyć z Tow. Stalinem i swym życzeniem, przesłać chociażby kilka ciepłych, serdecznych słów, kilka zdań, uimujących cały ogrom uczuć miłości, wdzięczności i przywiązania, jakie naród polski żywi do swego Wielkiego Przyjaciela.

Skrzynki pocztowe są dosłownie przepelnione. W wielu fabrykach, jak np. w PZPB Nr 3 i w Zakł. Graficznych RSW „Prasa” z inicjatywy robotników zainstalowano także pomocnicze skrzynki pocztowe.

W dniu wczorajszym pracownicy pocztowy po prostu nie mogli sobie dać rady z przewożeniem pękających worów, wypelnionych korespondencją do Moskwy i do Ambasady Radzieckiej w Warszawie.

Kronika Piotrkowa



WAŻNIEJSZE TELEFONY

10-72 Straż Pożarna
15-87 Pogotowie lekarskie —
ul. Stalina 45
10-70 Szpital Św. Trójcy

KINA:

Kino „BALDYK” wyświetla
film prod. radz. pt. „Bokserzy”

Kino „Polonia” wyświetla film
produkcji czechosłowackiej p. t.:
„Wies na pograniczu”.

Robotnicy z PZPB w Pabianicach
piszą do Towarzysza Stalina

Załoga Państwowych Zakładów
Przemysłu Bawełnianego wysłała
za pośrednictwem Rady Zakłado-
wej ponad 2.000 listów z pozdro-
wieniami dla Generalissimusa
Józefa Stalina z okazji 70 rocz-
nicy. Jego urodzin. Listy są różne,
krótkie i długie, od inteligencji i
robotników. Wszystkie wyraża-
ją jedno — wielką miłość do
Wielkiego Wodza Międzynarodo-
wego Proletariatu.

Wielka akademie
w Pabianicach

Dnia 19 grudnia br. o godz. 18
w Pabianicach, w sali świetlico-
wej PZPB przy ul. Traugutta Nr 4,
odbędzie się uroczysta akade-
mia poświęcona 70 rocznicy uro-
dzin Józefa Stalina. W akademii
wezmie m. in. udział miedzyшко-
lny chór, orkiestra miedzyшко-
lna oraz zespoły artystyczne I i II
jednostek III Liceum i Gim-
nazjum Chemicznego.

Młodzież PZPW Nr 28
podejmuje
nowe zobowiązania

Młodzież Państwowych Zakła-
dów Przemysłu Włókienniczego Nr 28
zorganizowana w szeregach ZMP,
na konferencji aktywności młodzie-
wego kół sportowych, która od-
była się w sali konferencyjnej
Związków Zawodowych Pracowni-
ków Przemysłu Włókienniczego
aby uczcić rocznicę urodzin Wo-
dza proletariatu Towarzysza
Stalina, podjęła następujące zob-
owiązania:

- Kół Sportowe przy PZPW
Nr 28 zwiększy ilość członków
Kół o 50 procent;
- zorganizuje sportową gazet-
kę ścienną;
- założy jeden kurs samokształ-
cenia w ekonomii politycznej.

Stefan Walczak
Korespondent „Głosu”

Tragiczne skutki niedbalstwa
Kapitalista wiejski sprawcą śmierci robotnika

Właściciel 30-morgowego gospodar-
stwa rolnego w Parzniewicach
Dużych, powiat piotrkowski, ob.
Wacław Tazbir jest również wła-
ścicielem karczmy, w której za-
trudnia kilku pracowników. Pro-
wadząc jednak przedsiębiorstwo
i ciągnąc z niego zyski ob. Taz-
bir nie uważa za konieczne zain-
stalować na jego terenie niezbęd-
nych urządzeń zapewniających
bezpieczeństwo pracy, na skutek
czego w karczmie zdarzył się tra-
giczny wypadek, który pociągnął
za sobą śmierć jednego z pracow-
ników. Zatrudniony w charakterze
pomocnika Marián Matiasz-
czyk wciągnięty został przez nie-
bezpieczny pas transmisyjny w
tryby maszyny i zginął na miej-
scu.

Winnego śmierci młodego chłop-
ca oczekuje sprawa sądowa.

W hołdzie Józefowi Stalinowi

Ze wszystkich stron płyną nieprzerwanie meldunki o podjętych i wykonanych zobowiązaniach dla uczczenia urodzin Wielkiego Wodza mas pracujących

Tomaszowscy kolejarze uroczyście będą święcić dzień 21 grudnia

W ogólnej fali zebrań i zob-
owiązań, jakie polski świat pracy
przyjmował i przyjmuje dla ucze-
nienia rocznicy urodzin Towarzy-
sza Józefa Stalina — kolejarze
nie pozostali w tyle. W trakcie
zebrań pracowników PKP Toma-
szów przyjęto szereg zobowiązań,
których realizacją kolejarze świę-
cie będą dzień 21 grudnia.

Zobowiązania, ujęte w formie
rezolucji brzmią:
„Zebrani na ogólnym zebraniu

z okazji zbliżającej się 70 roczni-
cy urodzin Generalissimusa Stali-
na, współtwórcy i kontynuatora
nauk Marksa, Engelsa i Lenina,
Wodza proletariatu światowego i
Budowniczego wszechświatowe-
go obozu pokoju — pracownicy
służby Drogowej, Mechanicznej,
Elektrotechnicznej i Ruchowo-
Handlowej stwierdzają:

— Naród polski w oparciu
o sojusz z potężnymi Narodami
Związku Radzieckiego, w
wyniku osiągnięć Wielkiej Re-
wolucji Październikowej, po
rozgromieniu faszyzmu przez
niezwykłą Armię Czerw-
ną — uzyskał niepodległość i
suwerenność.

— Dzięki zdecydowanej po-
lityce ZSRR — granice nasze
na Odrze i Nysie stały się gra-
nicą wszechświatowego obozu
postępu i pokoju.

Pragnąc dać wyraz przywiza-
nia do pokojowej polityki Związ-
ku Radzieckiego i wielkiego jej
twórcy — nauczyciela narodów
— Józefa Stalina — postanawia-
my:

— pogłębiać przyjaźń z ZSRR
przez wstępowanie do Towarzy-
stwa Przyjaźni Polsko - Radziec-
kiej;

— czerpać wszelkie nauki i ko-
rzystać z przebiegów doświad-
czeń ZSRR;

— jako wkład w gigantyczne
dzieło budowy wszechświatowego
pokoju zobowiązujemy się wyko-
nać plan, mieszcząca grudnia do
dnia 23 bm. a poza planem wyko-
nać następujące prace:

Na odcinku drogowym stacji
Tomaszów Maz. wymienić nowy
rozjazd, dając wkład 560 robo-
czogodzin;

Na odcinku drogowym stacji O-
poczno wymienić nowy rozjazd —
dając tym samym 400 roboczog-
dzin;

Na odcinku sygnałowym Toma-
szów Maz. zreperować polamane
zapory na przejeździe, a na stacji

Opoczno pospawać i zamalować
polamane łozysko;

Służba ruchowo - handlowa
stacji Tomaszów usprawni prze-
biegi pociągów oraz oczyści obiek-
ty kolejowe kosztem 80 robocz-
godzin;

Służba ruchowo - handlowa
stacji Opoczno usprawni przebie-
gi pociągów oraz przeprowadzi
prace nad oczyszczeniem placów,
torów i tp. przeznaczając na ten
cel 160 roboczogodzin;

Pracownicy służby mechanicz-
nej w Tomaszowie zwiększą prze-
bieg km. parowozów od mycia do
mycia — co pozwoli zaoszczędzić
20.000 zł.

Stanisław Gąrecki
korespondent „Głosu”

Nowe zobowiązania ZMP-owców dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina

Młodzież Tomaszowa odpowiada-
jąc na apel młodzieży skierniewi-
kiej w dalszym ciągu podejmuje
nowe zobowiązania dla uczczenia
70 rocznicy Urodzin Nauczyciela i
Wodza postępowych elementów
całego świata Towarzysza J. Sta-
lina.

Na terenie poszczególnych zakła-
dów pracy i nauki młodzież orga-
nizuje masówki, na których skła-
da zobowiązania o podniesieniu ja-
kości produkcji, organizowaniu
brigad jakościowych, podniesieniu
poziomu nauki, pogłębieniu swego
uświadczenia politycznego itp.

Do chwili obecnej zobowiązania
podejęła już młodzież PFSJ Nr 1,
PZPW Nr 27, PZPW Nr 29, PFT
Nr 2, PZPJG Nr 3, Fabryki Skór,
Gimnazjum Przemysłowego, Lice-
um Pedagogicznego i Szkoły Ogól-
nokształcącej stopnia licealnego.
W masówkach na terenie tych za-
kładów brało udział około 2.000

Przedterminowe wykonanie zobowiązań młodzieży SPP Nr 50

Członkowie Związku Młodzie-
ży Polskiej Szkoły Przysposobie-
nia Przemysłowego w Tomasz-
owie Maz. zobowiązali się celem
uczczenia 70 rocznicy urodzin Ge-
neralissimusa Stalina uporządko-
wać i oczyścić plac przy internat-
cie na terenie zabudowań szkol-
nych. Prace te miały być wyko-
nane do dnia 21 grudnia.

Ochotnicze drużyny młodych
ZMP-owców stanęły do pracy z

tak wielkim zapalem, że już w
dniu 17 grudnia, a więc na czte-
ry dni przed przyjętym w zob-
owiązaniu terminem, mogły zame-
lować o jego wykonaniu.

Fakt ten w sposób najbardziej
dobitny świadczy o entuzjastycz-
nej postawie młodych chłopców
SPP i o umiłowaniu, jakim mię-
dzy nimi cieszy się imię i postać
Towarzysza Józefa Stalina.

AS.

Dzieci tomaszowskiej szkoły TPD piszą list do swych moskiewskich kolegów

Droży Towarzysze!
My, uczniowie i uczennice 7
klasy szkoły Towarzystwa Przy-
jaciół Dzieci w Tomaszowie Maz.

w Polsce, pragniemy nawiązać z
Wami kontakt.

Nasze miasto — Tomaszów,
jest ośrodkiem przemysłu włó-
kienniczego. Nasi rodzice pracują
w fabrykach. W naszej szkole od
piątej klasy uczymy się rosyj-
skiego języka. Wiemy już, że
Puszkina to rosyjski poeta i uczy-
liśmy się już jego wierszy. Wi-
my również, że Wasz Wódz —
Lenin, który wskazał nam nowe
drogi życia umarł, lecz nie zgi-
nęło Jego wielkie dzieło, które
w dalszym ciągu prowadzi Józef
Stalin.

Józef Stalin zna cały świat.
Lud pracujący całego świata da-
rzy wielką miłością Waszego Wo-
dza Józefa Stalina, który kończy
obecnie 70 lat swego życia. Wi-
my także, że Wasza mężna i sil-
na Armia oswobodziła nasz kraj
od wrogów — faszystów.

Za to jesteśmy bardzo wdzięcz-
ni Waszej Radzieckiej Armii i
Jej Wodzowi — Wielkiemu
Stalinowi. Pozdrawiamy Was i
oczekujemy od Was odpowiedzi.
Napiszcie nam więcej o swojej
Ojczyźnie i o Waszej szkole.

Dzieci 7 klasy szkoły TPD
w Tomaszowie Mazowieckim

Oryginał listu — pisany w języ-
ku rosyjskim dziećmi wysłał do
jednej ze szkół w Moskwie, na-
wiązując tym samym kontakt z
dziećmi tak bliskimi naszym ser-
com Moskwy, Moskwy, w której
żyje, pracuje i mieszka Wódz
klasy robotniczej całego świata
— Towarzysz Józef Stalin.

Kopalnia piasku i żwirku „Biała Góra”

Załoga jednej w Polsce kopalni
piasku kwarcowego i żwirku filtra-
cyjnego — przed zbliżającym się
świętem 70 rocznicy urodzin To-
warzysza Stalina zobowiązała się
między innymi:

— przygotować dodatkowo 370
ton żwirków filtracyjnych dla pro-
dukcji zimowej 1950 r., rozsze-
rzyć współzawodnictwo pracy i
objąć nim 80 procent zatrudnio-
nej załogi.

(so)

Dodatkowe zobowiązania pracowników PZPB w Bełchatowie

Niezależnie od podanych przed-
paru dniami na lamach naszego
pisma zobowiązaniach załogi PZPB
w Bełchatowie dla uczczenia 70
rocznicy urodzin Tow. Stalina, tam-
tejsi robotnicy z uwagi na to, że
powzięte zobowiązania są już blis-
kie realizacji, postanowili 70-lecie
urodzin Wielkiego Wodza pro-
letariatu uczcić dodatkowymi zo-
bowiżaniami.

Postanowiono w dniu 21 bm., a

więc w dzień rocznicy tak zorga-
nizować pracę w zakładzie,
aby poszczególne działy mogły
przekroczyć dzienną produkcję
przynajmniej o 10 procent tak
pod względem jakościowym jak i
ilościowym.

Ponadto zobowiązano się przy-
śpieszyć otwarcie ambulatorium
przy zakładach oraz uruchomić
kabinę w dawniejszej firmie Ba-
ran.

Zobowiązania pracowników Zarządu Miejskiego w Piotrkowie

Podobnie jak i wszystkie zakła-
dy pracy i instytucje na terenie
Piotrkowa i powiatu piotrkowskie-
go postanowili pracownicy Zarzą-
du Miejskiego w Piotrkowie god-
nie uczcić zbliżającą się 70 roczni-
cę urodzin Towarzysza Stalina.

Pracownicy działu finansowego
postanowili odgruzować nierucho-
mość przy ul. Stalina Nr 3, a pra-
cownicy oddziału Opieki Społecz-

nej postanowili otworzyć świetlicę
Domu Opieki dla Dorosłych na
dzień 21 bm.

Ośrodek Zdrowia postanowił
przeprowadzić dodatkowe badanie
dzieci w szkołach podstawowych.
Oddział Oświaty i Kultury po-
stanowił zorganizować dodatkowe
kursy dla analfabetów oraz zapo-
bieć szerzeniu się powtórnego
analfabetyzmu.

Handel łańcuszkowy nie popłaca

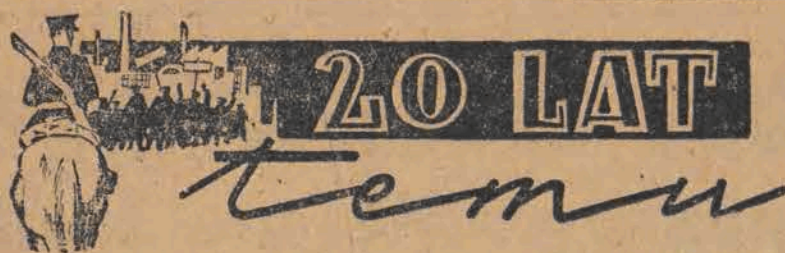
Dwaj łodzianie Teodor Drużko
(ul. Nowotki 22) i Piotr Salski
(Urzędnicza 12) chcieli się doro-
bić na nieuczciwym handlu. W
tym celu zawarli oni znajomość
ze Świstkiem, kierownikiem skle-
pu PSS „Spółem” przy ul. Pułaski-
ego 3 w Pabianicach. Świstek
sprzedawał im buty gumowe po
1.400 złotych drożej od cen nor-
malnie obowiązujących. Drużko i
Salski buty te sprzedawali dalej
po odpowiednim doliczeniu ko-
sztoz za „łatwę”. W ten sposób
uprawiali handel łańcuszkowy,
podnosząc ceny do 50 procent.
Skazani oni zostali przez Delega-
turę Komisji Specjalnej w Łodzi
na grzywnę po 15 tysięcy złotych
i przepadek dwunastu par butów
gumowych. Świstek natomiast po-
wędrował na odpoczynek do obo-
zu pracy.

Janina Biesada, zamieszkała
przy ul. Demokracji 16, to nie po-
prawna recydywistka. Za wykro-
czenie przeciw dekretowi o zwal-
czeniu lichwy i spekulacji ukara-
na została już no raz trzeci. Za

uprawianie handlu łańcuszkowe-
go i pobieranie nadmiernych cen
za ryby, skazana została na 15
tysięcy złotych grzywny.

Marian Cielcorowski, zamieszka-
ły przy ul. Cmentarnej 10, posia-
da sklep spożywczy. Zgromadził
on zapasy niektórych towarów
jak: 27,5 kg. mydła do prania,
1,55 kg. herbaty, 367 sztuk papie-
rów, na które nie posiadał ra-
chunków i 46 pudełek sachary-
ny, pochodzącej z przymytu.
Wszystkie te towary ukrył na pod-
daszu, czekając skwapliwie na
zwycięcenie cen. Zamiast zwykły do-
czekał się funkcjonariuszy Komis-
ji Specjalnej, którzy wykryli ma-
gazyń. Nieuczciwy kupiec Cielco-
rowski skazany został na 70 ty-
sięcy złotych grzywny oraz prze-
padek ukrywanych towarów.

Te wypadki nadejść winny być
przestroga dla innych kupców.
Również Zarząd PSS „Spółem” wi-
nien przeprowadzić selekcję wśród
swych kierowników sklepów i
nieuczciwych bezwzględnie usu-
nać.



Co pisała prasa łódzka 19 grudnia 1929 r.

WALKA O KOPALNIE W AUSTRALII

Pomiedzy wielotysiecznym tłumem bezrobotnych górników w Sydney a policja australijską doszło do krwawego starcia. Robotnicy zamierzali bowiem nie dopuścić do zamknięcia kopalni węgla Rothburg przez przemysłowców.

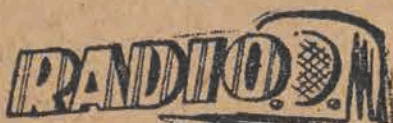
Policjanci zastrzelili dziesięciu górników. Kilku z nich jest ciężko rannych.

WYKON W PROCESIE KOMUNISTÓW - STUDENTÓW

W Warszawie zapadł wyrok w procesie grupy komunistów - studentów, złożonej z 20 osób. Jeden z oskarżonych, skazany został na 8 lat ciężkiego więzienia. 3 oskarżonych otrzymało po 6 lat, jeden - 5 lat, pięciu po 4 lata, czterech po 3 lata, dwóch po 2 lata twierdzy. Pozostałych czterech uniewinniono.

154.370 NOWYCH BEZROBOTNYCH

„Kurier Łódzki” komunikuje o dalszym katastrofalnym obniżeniu się stanu zatrudnienia w Polsce. W dniach od 7 do 14 grudnia - pisze gazeta - zarejestrowano w kraju 154.370 nowych bezrobotnych.



11.55 (L) Sygnał - chwila muzyki. 12.04 Dziennik południowy. 12.25 przerwa. 12.25 Program dnia. 13.30 Muzyka rozrywkowa. 14.00 Audycja Zw. Nauz. Polskiego. 14.15 (L) Komunikaty. 14.20 (L) „Feliks Mendelssohn-Bartholdy”. 14.55 Utwory kompozytorów polskich. 15.15 (L) Pieśni kompozytorów rosyjskich. 15.30 „Hal- lo, młodzi technicy”. 15.50 Muzyka rozrywkowa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 (L) Aktualności łódzkie. 16.25 (L) W audycji dla młodzieży - pogadanka pt. „Józef Stalin”. 16.40 (L) Polska melodie taneczne. 16.50 (L) Reportaż aktualny. 17.00 (L) Koncert ku uczczeniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina. 17.45 Audycja dla świetlic młodzieżowych. 18.00 „Z kraju i ze świata”. 18.15 Muzyka ludowa. 18.40 „Wszelchnia Radiowa” kurs I - Wykład z cyklu „Przyroda nieożywiona”. 19.00 Audycja dla wsi. 19.15 Koncert Polskiego Wydawnictwa Muzycznego. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Fragmenty z oper kompozytorów radzieckich i rosyjskich. 21.40 Muzyka. 21.45 „Dzieje życia Józefa Stalina”. 22.13 (L) Omów. progr. lok. na jutro. 22.15 Taneczne melodie słowiańskie. 23.00 Ostatnie wiadomości. 23.10 Program na jutro. 23.15 Muzyka poważna. 24.00 Zakończenie audycji i Hymn.

Większe wygrane 57 loterii

10 dzień ciągnięcia IV klasy
Wygrane po 500.000 zł padły na Nr Nr: 26760 57832 84625.
Wygrane po 200.000 zł padły na Nr: 37203.
Wygrane po 100.000 zł padły na Nr Nr: 14609 25493 25496 27029 49346 81350 97912 99193.
Wygrane po 40.000 zł padły na Nr Nr: 6092 20988 26894 47397 54823 56690 69733 76885 93453.
Wygrane po 16.000 zł padły na Nr Nr: 4204 15953 17265 17643 20301 22945 23326 30660 35521 38038 38469 44082 50256 51859 53956 54848 55524 57219 58780 58855 60577 61136 67644 75036 78290 93442.



— Lall-Sing, do mnie!
Lall-Sing podjechał na swym chudym, gniadym koniku do pułkownika.
Nie zabrali naboju, sahibie — odparł, a radosny uśmiešek przeszedł mu po twarzy.
— Sipaje, do mnie! — wołał wysoki jeździec w białym zawoju. — Przechodźcie do nas, Alligurczy! —
Był zupełnie blisko. Harris widział wyraźnie jego jasnobłękitny mundur sowara. Ale zamiast wysokiego czaka miał na głowie biały turban zawiązany na sposób mułmański.
„Mahometanin? Zresztą teraz wszyscy są razem: i Muzułmanie i Hindusi. Przeklęty buntownik!” — rozmyślał z wściekłością Harris i — strzelił.
Sowar na sekundę przypadł do szyi konia i za chwilę wyprostował się.
— Do mnie, sipaje! — wołał — Mirut powstał! Nasze konne pulki idą na Delhi! Wszyscy piesi i konni żołnierze, wszyscy kanonierzy i saperzy biją się po naszej stronie!... Nadszedł koniec panowania sahibów!...
— A — la — la! — zaryczyli Alligurczy i pierwsze ich szeregi rzuciły się naprzód.
— Przechodźcie do nas, sipaje! Hindusi, Muzułmanie, Machratowie! Czyż nie jesteśmy wszyscy „braćmi jednego tchnienia”? Czyż nasi ojcowie po wsiach nie biją się razem z nami?
— Bchaj-band! Bracia! — podzuczając brzoń, łamiąc szeregi rwali sipaje naprzód z radosnymi okrzykami.

Ze sportu



136 drużyn łódzkich kół sportowych rozpoczęło wczoraj bój o pierwszeństwo w piłce siatkowej i koszykowej

Sala gimnastyczna dawniej YMCA a dziś „Ogniska” gościła wczoraj niecodziennych sportowców i nie w codzienną ubrała się szatę. Czerwone transparenty głosiły popularne już dziś hasła: „Sport pomnaża siłę i zdrowie”, „Przez upowszechnianie kultury fizycznej i sportu wzmacniamy siłę obronne państwa ludowego”, „Kultura fizyczna dźwignia postępu” i t. p. Na widowni zbiera się publiczność — publiczność składająca się z ludzi pracy. Szczera i bezpośrednia umiemy ją ocenić nie sam wynik, czy wysoka klasa sportowa, a przede wszystkim wysiłek i ambicję każdej z drużyn biorących udział w pierwszym wielkim turnieju kół sportowych łódzkich zakładów pracy zorganizowanych przez Radę Kultury Fizycznej i Sportu.

Na starcie tego turnieju stanęło

136 drużyn męskich i żeńskich. Jest to cyfra, która świadczy, że jednak i na tym odcinku poczyniliśmy w ciągu krótkiego stosunkowo czasu duże osiągnięcia i że wychowanie fizyczne dotarło już do wszystkich niemal naszych zakładów pracy. Jest to objaw pocieszający, pocieszający tym bardziej, że pierwsze kroki na tym polu natrafiały na wiele przeszkód natury organizacyjnej. Przeszkody te jednak jak widać zostały pokonane i już teraz aktywność kół sportowych powinna przybierać z każdym dniem na sile.

Wczorajszy inauguracyjny dzień turnieju, który potrwa około 2 miesięcy, wypadł bardzo uroczysto. Po zdaniu raportu przedstawicieli Rady Kultury Fizycznej i Sportu tow. Stolarzowi nastąpiły krótkie przemówienia wygłoszone przez przedstawicieli: O. R. K. F. i Spor-

tu (tow. Stolarz) ZMP (tow. Wolczyk) i W. U. K. F. (dyr. Nonas) poczym zawodnik kola sportowego Centrali Tekstylnej Zalewski odczytał rezolucję uczestników turnieju powziętą z okazji zbliżającej się 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Odegraniem Hymnu państwowego i „Międzynarodówki” zakończono część oficjalną i przystąpiono do pierwszych rozgrywek.

Pierwszy mecz poza konkursem rozegrali w koszykowie instruktorzy WUKF z inspektorami ORKFS. Zwycięstwo odnieśli inspektorzy 18:15 (9:9), poczym przystąpiono do gier turniejowych. Na pierwszy ogień poszły panie.

Po obu stronach przeciwnieję teraz przez sale siatkowe kół sportowe Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego i Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego. Po zaciętej walce zwyciężyły pracownice Urzędu Wojewódzkiego 2:1 (4:15, 15:13, 15:5) W drugim meczu siatkówki kół Centrali Tekstylnej pokonało kół PZPJG Nr. 8 2:0 (15:1, 15:0), w trzecim siatkarkie Zakładów Strzelczyka pokonały na najładniejszej grze kół Biura Sprzedaży Wyrobów Gumowych 2:0 (15:3, 15:12).

Na zakończenie rozegrano jeszcze mecz koszykówek pomiędzy kółem PKP a kółem ZOR-u. Zwyciężyli kolejarze 9:5 (1:2).

Dalsze rozgrywki odbywać się będą w każdą niedzielę na kilku już salach.

Rezolucja

Masy pracujące całego świata w walce o pokój i lepsze, sprawiedliwe jutro, jednocząc się w tych dniach myślą o Wodzu Proletariatu Generalissimuse Józefie Stalinie, którego 70 rocznicę urodzin będzie my uroczystie obchodzić w dniu 21 grudnia.

W celu zadokumentowania naszej miłości i przywiązania do Wodza budowniczych trwałego pokoju na świecie, my, łódzcy sportowcy, robotnicy zrzeszeni w Kółach Sportowych przy zakładach pracy, łączymy się myślami i czynem w rocznicę urodzin Wielkiego Przyjaciela młodzieży Generalissimusa Józefa Stalina, ze wszystkimi siłami postępu całego świata.

Przesyłamy Wielkiemu Przyjacielowi Polski gorące pozdrowienia i najserdeczniejsze życzenia długich lat życia oraz pomyślnych wyników pracy swej w zaszczytnym dziele ugruntowania pokoju na świecie.

Z okazji rocznicy urodzin Generalissimusa J. Stalina deklarujemy:
1) Przy każdym Kół Sportowym zorganizować zespoły studiujące życia Tow. Stalina.

2) Podnieść poziom ideologiczny w szeregach sportowców zorganizowanych w Kółach Sportowych w myśl zasad marksizmu-leninizmu.

3) Wprzeżyć sport w orbitę obrony pokoju i podniesienia produkcji, każdy sportowiec - członek Kół przy swoim zakładzie pracy, - przodownikiem pracy.

4) Wziąć jak najliczniejszy udział w imprezach sportowych o charakterze masowym.

5) Wzmocnić działalność w Kółach Sportowych w kierunku upowszechnienia wychowania fizycznego.

6) Zacieśnić współpracę z Ludowymi Zespołami Sportowymi nad umasowieniem sportu na wsi.

„Torkat” otwarty

Kraśów-Śląsk 4:3

Wczoraj w Katowicach nastąpiło uroczyste otwarcie „Torkatu”, podczas którego rozegrano mecz hokejowy Kraków - Śląsk. Zwyciężył Kraków 4:3 (3:1) (1:1) (0:1). Widzów 15 tysięcy.

Boks w kl. B

Korab (Piotrków) - Widzew 10:6

W niedzielę w hali zrzeszenia sportowego Włókniarz - Widzew rozegrał zawody mistrzowskie z Korabem z Piotrkowa. Zwyciężył goście 10:6. Widzów nie posiadał wagi półciężkiej i ciężkiej.

GŁOS	
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej	
Redakcja: KOLEGIUM REDAKCYJNE	
Redaktor naczelny	216-14
Zastępca red. naczelnego	218-23
Sekretarz odpowiedzialny	219-05
Dział partyjny	254-25
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ściennej	wewn. 10
Dział muzealny	219-49
Dział miejski i sportowy	254-21
Dział ekonomiczny	wewn. 8 i 11
Dział fabryczny	218-11
Dział rolny	254-21
Redakcja nocna	wewn. 9
Kolportaż	172-31
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-27	
Administracja	260-45
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50 i 114-75	
Wydawca RSW „Prasa”	
Adm. Red.: Łódź, Piotrkowska 55, III-cie piętro.	
Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa”	
Łódź, ul. Zwirki 17, tel. 206-62.	

Na basenie „Ogniska”

Nowy rekord Polski ustanawia znów Proniewiczówna

ustanawia znów Proniewiczówna

Zapowiedź zaatakowania kilku rekordów Polski przez pływaczki łódzkie wywołała wczoraj w Łodzi wielkie poruszenie. Już na godzinę przed rozpoczęciem meczu pomiędzy ŁKS Włókniarzem, a Związkowcem - Zrywem przed kask pływacki „Ogniska” zebrał się długi ogonek miłośników sportu pływackiego, a przed samym rozpoczęciem zawodów zabrakło w kasie biletów. Świadczy to, że odwołany nasz sport pływacki z dnia na dzień nie tylko poprawia re-

kord okręgowe a nawet i Polski ale z dnia na dzień zdobywa sobie coraz większe zastępy zwolenników.

Z zapowiedzianych rekordów Polski padł wczoraj jeden na 100 metrów stylem motylkowym pań. Nowy rekord ustanowiła ulubienica publiczności łódzkiej 19-letnia uczennica Proniewiczówna, która zapowiada się na jedną z najlepszych naszych pływaczek. Nowy rekord Polski wynosi obecnie na tym dystansie 1:33,7 m.

Liga koszykowa

Spójnia zwycięża Kolejarza 85:56

Koszykarze łódzkiej Spójni w zawodach z Kolejarzem z Torunia ustanowili rekord zdobytych punktów, bijąc gości 85:56 (37:33).

Do przerwy jednak Spójnia prawie nie się nie kłóli, tak, że wyprowadziła tylko Kolejarza różnicą 2 koszy. Dopiero po przerwie Spójnia podkorywała tempo, którego nie wytrzymał goście.

Kolejarz mimo porażki, podobał się ogólnie, jest szybki, dobrze kombinuje oraz dużo strzela. Gra jednak trochę za ostro.

Punkty dla łódzian uzyskali: Pawlak 26, Mokwiński 21, Skłodzki 12, Płachociński 10, Michalak 8, Szor 7, Kubiński 1.

Dla Kolejarza punkty zdobyli: Stefanowicz 15, Frankiewicz 10, Guń-

ŁKS Włókniarz-Kolejarz

W drugim meczu ligowym koszykarze Kolejarza (Toruń) ulegli wczoraj ŁKS Włókniarzowi 67:81 (28:36). Mecz wczorajszy stał na dobrym poziomie i przyniósł zasłużone zwycięstwo gospodarzom, w że spole których wyróżniał się przede wszystkim Maciejewski.

Z mistrzostw bokserskich kl. A

Ogniwo-DKS (Aleksandrów) 9:7

W świetlicy Elektryków odbył się odkadany kilkakrotnie mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo okręgu łódzkiego w klasie A pomiędzy Ogniwem i DKS z Aleksandrowa. Zwycięstwo w stosunku 9:7 uzyskali łódzianie.

waga musza: Strzelecki (Ogniwo) wygrał na punkty z Pogorzelskim (DKS AL);

waga kogucia: Jachimak (DKS) uzyskał punkty walkowerem wobec traku przeciwnika.

waga piórkowa: Kubiak (Ogniwo) w 2-gim starciu zmusił Zwierzuchowskiego (DKS AL) do poddania się;

waga lekka: Kaczmarek (Ogniwo)

w identyczny sposób wygrał z Nowakiem (DKS AL);

waga półśrednia: Grydzilewski (Ogniwo) zremisował z Pawlakiem (DKS Aleksandrów);

waga średnia: Jachnik (Ogniwo) oddał punkty walkowerem Sławnowiczowi (DKS AL) wobec nadwagi.

W spotkaniu towarzyskim wygrał łódzianin;

waga półciężka: Piotrowski (Ogniwo) przegrał w 1-szym starciu przez techn. k. o. z Walaszczykiem (DKS Aleks.);

waga ciężka: Gampe (Ogniwo) wygrał na punkty z Adamczykiem (DKS Aleksandrów).

— A wy, kanonierzy? — wołał sowar — Na co czekacie? Żeby pułkownik pognał was na plac parady? Żeby sahibowie zniszczyli wasze domy na wsi?

— Bchaj-band! Bracia! Naprzód!...

Konni artylerzyści, przeciąwszy postronki, z wściekłością okrzykami pognałi naprzód, wypierając pieszych.

— Stó! Ani kroku!

W odpowiedzi zagwizdały sipajskie kule.

— Ognia do sahibów! — zakomenderował sowar — Armaty przetoczyć do nas.

Chmara sipajów natarła na gromadę brytyjczyków, skupioną wokół kilku opuszczonych dział. Sipaje z krzykiem przetaczali armaty na swoją stronę.

Brytyjczycy, ostrzeliwując się, rozsypali się wzdłuż drogi.

Pułkownik skinięciem głowy przywołał do siebie Francka.

— Z powrotem do fortu! — powiedział.

Porucznik odjechał. Rozległa się krótka, półgłosem wydana komenda i strzelcy brytyjscy skupili się wokół obu oficerów.

— Do Alliguru! — powiedział Harris — Będziemy przebiegać się z powrotem do Alliguru.

Było to jeszcze możliwe. Brytyjczycy mieli konie, byli dobrze uzbrojeni i gęsto się ostrzeliwali.

Nagle Franck dotknął rekawa Harris.

— Niech pan spojrzy, pułkowniku! — rzekł.

Ręka wskazał w kierunku Alliguru.

Harris przyłożył do oczu lornetkę.

Było już widno. Pierwsze promienie wschodzącego słońca oświetliły równinę. Pułkownik dojrzał jakiś ruch na lewej baczcie fortu.

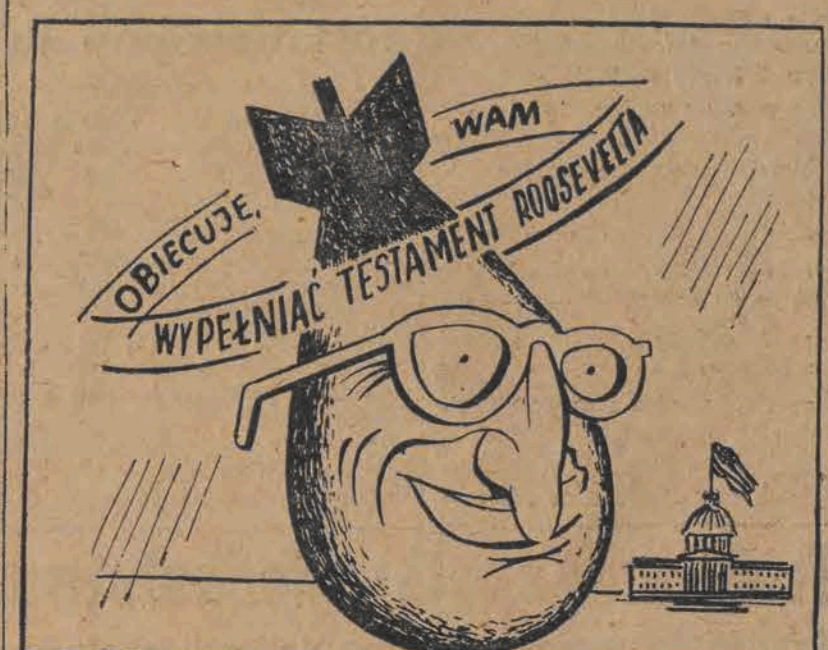
Największe działo obróciło się powoli, obłoczek dymu unosił się nad fortem i powietrzem wstrząsnął huk armatniego wystrzału.

Działo waliło wzdłuż drogi.

Pociąg armatni, nie dosięgawszy celu, runął w las, za nim drugi, trzeci.

4. c. n.

Rysunek-zagadka Nr. 10



Kto to jest?

Kupon Nr. 10

Rysunek Nr. 10 przedstawia osobę

Imię i nazwisko czytelnika

Zawód i miejsce pracy

Adres

UWAGA, CZYTELNICY!

Kolejne 10 kuponów - wypełnionych czytelnie należy odesłać w dniu 20 grudnia 1949 r. na adres: Redakcja „Głosu”, Łódź - Piotrkowska 86, III piętro, front - dla działu „Rozrywki umysłowej”.

WSKÓD CZYTELNIKÓW, KTÓRZY NADEŚLAŁY KUPONY ZAWIERAJĄCE TRAFNE ROZWIĄZANIA - ROZŁOSOWANE ZOSTANĄ CENNE NAGRODY: WIECZNE PIÓRA, KSIĄŻKI, ZEGAREK KIESZONKOWY, ZEGAREK NA RĘKĘ, SERWIS DO KAWY NA 12 OSÓB I WIELE INNYCH NAGRÓD.

D-010004